

HRVATSKO INFORMACIJSKO I DOKUMENTACIJSKO DRUŠTVO
CROATIAN INFORMATION AND DOCUMENTATION SOCIETY

HID - Drobilica

Godina VII, prosinac 2010, br. 6

UDK 0+061

ISSN 1845-

Izdvajamo

*Svim čitateljima i članovima HID-a želimo
Sretan Božić i Novu 2011. godinu!*

**Document management in
the European Commission**

str. 10

Rat svjetova: www.worldwar5.0
str. 3

**Održana godišnja
skupština HID-a**

str. 2

Ekonomija bosih nogu

str. 5

Knjige kao skulpture

str. 7

Sadržaj

Sjećanje na Tibora	Str. 2
Održana skupština Hrvatskog informacijskog društva	2
Primjena Business Intelligence procesa	3
Rat svjetova: www.worldwar5.0	3
Hakeri napadaju protivnike WikiLeaks: Ovo je rat!	5
Anonymous	5
Ekonomija bosih nogu	5
Neobične knjige / Su Blackwell: Knjige kao skulpture	7
Kreativno izdavaštvo	8
Najveća knjiga na svijetu	9
Najmanja knjiga na svijetu manja od zrna soli	9
Document management in the European Commission	10
Prigodno: Božić (Tin Ujević, Josip Botteri Dini)	10

HID-Drobilica
Izlazi dvomjesečno
Kontakt e-mail: ivo.tokic@ina.hr
HID

Hrvatske bratske zajednice 4, 10000 Zagreb, Hrvatska

Tibor Tóth

1947 – 2009

Godina dana. Tvoja iskra, inicijativa, osmijeh. Nedostaješ nam Tibore!

Hrvatsko informacijsko i dokumentacijsko društvo

Vijesti

Održana skupština Hrvatskog informacijskog društva

U prostorijama Instituta Ruđera Boškovića održana je skupština Hrvatskog informacijskog i dokumentacijskog društva koju je pripremila i vodila potpredsjednica Upravnog odbora HID-a Marula Vujasinović.

Na skupštini su podnesena izvješća o radu pojedinih tijela Društva te se raspravljalo o budućim aktivnostima. Od zaključaka skupštine mogu se posebno istaknuti da će se pripremiti skori izbor članova Uprave i novog predsjednika Društva. Od ostalih aktivnosti planira se nastaviti redovno izdavanje glasila Društva, širenje inicijative za pomlađivanje članstva, redizajn Internet stranica Društva i ostalo.

Ivo Tokić

Skupovi

Primjena Business Intelligence procesa Zagreb, 27. listopada 2010.

Konferencija je pokušala na što jednostavniji način upoznati poslovnu publiku s najvažnijim aspektima primjene Business Intelligence procesa. Sudionici su kroz program konferencije imali priliku upoznati složenost primjene poslovne inteligencije u praksi te saznati više o sveobuhvatnim modelima i optimalnim rješenjima. Tako su u jednom danu mogli dobiti sažeti prikaz i razmjenu najbolje business intelligence prakse u Hrvatskoj.

U uvodnom dijelu su se predstavili poslovni slučajevi i prednosti primjene poslovne inteligencije, dok je u drugom dijelu konferencije naglasak bio na predstavljaju stručnih rješenja. Konferencija je promovirala procesni pristup, a Intelligence je predstavljen kao proizvod, ali i organizacija i proces kroz ključne aktivnosti: planiranje, prikupljanje, obrada, analiza i distribucija informacija.

Između ostalih zanimljivih predavača poput Borisa Sakača (savjetnik za IT Međunarodnog olimpijskog odbora) koji je ispričao kako je koristio Business Intelligence, a da nije ni znao da se to tako zove, Željko Panian je govorio o integralnom pristupu poslovnoj inteligenciji, Davor Perkov o Značaju informacija za strateški menadžment, Mislav Jurišić je približio problem definiranja potreba menadžmenta i planiranja intelligence zadataka, Robert Kopal je govorio o rješavanju problema informacijske nesigurnosti primjenom teorije igara, Marko Ferišak o praktičnoj primjeni poslovne inteligencije kroz analitički CRM, itd.

Ivo Tokić

Aktualno

Rat svjetova: www.worldwar5.0

Pandemija WikiLeaks širi se svijetom poput požara utirući put za novo doba neizvjesnosti, tjeskobe i straha. Nakon što je ta Internet stranica objavila na desetke tisuća tajnih dokumenata o različitim temama i područjima, više ništa nije sveto ili tajno.

Kongresna knjižnica u Washingtonu, najveća na svijetu, ima 40 milijuna svezaka i 250 milijuna rukopisa, 10.000 jedinica stiže svaki dan u njezin fond koji se prostire na 840 kilometara knjižnih polica. Međutim, količina sadržaja kroz koju se svaki dan probijaju korisnici Interneta predstavlja nekoliko tisuća Kongresnih knjižnica. Preko 2 milijarde ljudi od ukupno 7 milijardi stanovnika Zemlje ima pristup Internetu, a u upotrebi je 4,2 milijarde mobilnih telefona. To čini da Internet bude globalna Kula Babilonska. I sada tek postajemo svjesni razmjera dimenzija akcija pokrenutih na Internetu.

„Hacktivisti“ se osvećuju tvrtkama poput MasterCarda i Vise koje su uslijed političkog pritiska prekinule tokove financiranja WikiLeaks. Obavještajna istraživačka skupina Maldon je zapisala „da čak ni zvizdački web site, koji je brzo postao test za online slobodu govora, nije mogao pretpostaviti dokle su u stanju ići njihovi anonimni prijatelji da ih zaštite“.

Korištenje desetaka tisuća računala s jednim ciljem nije ništa novo. Time su se poslužili znanstvenici radi istraživanja izvanzemaljske inteligencije ili da bi otključali ljudski genom. Sada se isti sustav koristi za elektronički aktivizam.

Uz taj, pojavio se još jedan novi fenomen. To su transnacionalni novinari koji nemaju poznate lojanosti, ali imaju višestruke mete, od multinacionalnih korporacija do „bilo čega štp stoji na putu njihovom ljevičarskom svjetonazoru“, kako ih ocjenjuju urednici glasila zapadnih zemalja.

Stavljaju ih uz bok pro-al Qaidinim simpatizerima koji preko Interneta izdaju časopis *Aspire* i šire upute kako sastaviti eksplozivnu napravu ili nude uzbudljive izlete prepune pustolovina u borbi za Allaha u Jemenu ili Somaliji. Malo je reći koliko je velik utjecaj Interneta. Nidal Hasan, psihijatar u američkoj vojsci, preko Interneta je doznao za islamskog klerika iz Jemena, inače također rođenog u SAD, koji ga je tim putem potaknuo na djelovanje. Sada ga sude za ubojstvo trinaest osoba u Fort Hoodu u Teksasu.

Julian Assange, rođen u Australiji, nije slučajno osnovao 2007. godine WikiLeaks. Njegovi roditelji su se sreli na demonstracijama protiv rata u Vijetnamu i sinu usadili duh buntovništva. Ipak, stvari s objavljivanjem tajnih dokumenata nisu nimalo bezazlene. Koliko god se nekome činilo simpatičnim da se saznaju podaci što je tko od diplomata rekao ili mislio o onome drugom, tajni dokumenti koji donose procjene koje ukazuju na slabe točke ili veličinu štete koju bi za sigurnost, primjerice SAD ili neke druge zemlje, moglo imati uništenje nekog postrojenja ili industrijskog sustava zapravo te tvrtke, pogone ili građevine pretvara u potencijalne terorističke mete s mogućim brojnim ljudskim žrtvama.

S druge strane, objavljeni dokumenti zaista bacaju novo svjetlo na neke društvene trendove. Primjerice, u vrijeme velike nezaposlenosti uslijed ove globalne krize, neke američke tvrtke poput Great Lakes Integrated planiraju iskoristiti situaciju i oko 90% svoje radne snage, koju su zbog krize prebacili sa stalnog na privremeno zaposlenje, planiraju trajno ostaviti u tom statusu. A to ima i druge posljedice. Širom SAD je u porastu stopa privremenog zapošljavanja za 25%. S druge strane, dok tvrtke zarađuju štedeći na naknadama za radnu snagu, privremeno zaposleni zbog nižih plaća i drugih reduciranih prava manje troše na tržištu i manje vraćaju zajednici. To će imati dalekosežne posljedice za dalji razvoj društva. WikiLeaks je omogućio da na svjetlo dana izađu dokazi poput ovih koji ukazuju na dramatične promjene kroz koje kao globalno društvo prolazimo te na dalekosežne posljedice koje će one ostaviti.

S druge strane, ovakvo curenje informacija otkriva veličinu i težinu pitanja koja se postavljaju pred vlasti danas, kako djelotvorno upravljati? Kako spriječiti cyber scenu da globalno objavljuje tajne podatke koji mogu izravno ugroziti sigurnost ne samo jedne zemlje i ne malog broja građana? Kako i da li se uopće može spriječiti da cyber prostor postane političko oružje i kako reagirati radi održanja normalnog funkcioniranja upravljanja državom? I kakav se zapravo odgovor može očekivati od današnjih vladajućih struktura širom svijeta? Naime, ova posljednja afera s WikiLeaksom je otkrila da se, primjerice, najveća sila na svijetu SAD mora pouzdati u Zakon o špijunaži iz 1917. godine želi li sudski progoniti WikiLeaks. Drugim riječima, ni Sjedinjene Američke Države nisu zapravo spremne za cyber izazove 21. stoljeća. Ono što se pitaju mnogi na Zapadu jest to da li je intelektualna elita tih društava, ne samo političari nego i znanstvenici i stručnjaci raznih profila, u stanju na pravi način sveobuhvatno odgovoriti takvom izazovu.

Pripremio: Ivo Tokić

Hakeri napadaju protivnike WikiLeaks: Ovo je rat!

U cyber prostoru bukta pravi rat. Skupina hakera koja se naziva Anonymous u znak solidariziranja s WikiLeaksom i njegovim uhićenim osnivačem, izvodi operaciju Osveta. Hakeri, koji svoje napade koordiniraju preko Twittera, napali su internetske stranice Mastercarda, Vise i PayPala te švicarske PostFinance banke, koje su blokirale račun putem kojeg se financira WikiLeaks, a planiraju napade na sve one koji na bilo koji način onemogućavaju rad zviždačke stranice. Program koji omogućava planirane napade skinut je s njihovih stranica 46.000 puta. Hakeri su najavili i napade na stranice američke vlade ističući kako se oštro protive bilo kakvom obliku vladine ili korporativne cenzure na internetu. Zašto su odlučili stati u obranu WikiLeaksa? "Ne dopuštamo da se korporacije i vlade miješaju u internet. Vjerujemo da bi internet trebao biti otvoren i slobodan za sve. Vlada nema pravo cenzurirati sadržaj samo zato što se s njim ne slaže", kaže glasnogovornik skupine koji se naziva Coldblood.

Paralelno s tim raste broj stranica koje zrcale WikiLeaks u slučaju da bude onemogućen u puštanju tajnih dokumenata. Podsjetimo, takve stranice u našoj regiji najprije su osvanule u Hrvatskoj, a potom i Sloveniji, te Srbiji.

Pritisci i optužbe protiv Assanga i WikiLeaks rezultirali su samo još većim otporom virtualnih zajednica te produbili sukob, a Time zaključuje kako je Assangeovo uhićenje u konačnici zapravo pobjeda, a ne poraz. S obzirom na globalne razmjere ovih cyber obračuna, kao i na vjerojatnost da će dokumenti s WikiLeaksa još dugo kapati, pa prema tome i izazivati još virtualnih sukoba, moglo bi se 28. studenog 2010. nazvati datumom početka Prvog svjetskog cyber rata.

Pripremio Ivo Tokić prema Indeks.hr (J. Šimac, Z.J.)

Anonymous

Anonymous broji oko tisuću hakera. "Mi smo jedno vrlo labavo udruženje ljudi koji dijele iste ideale i želimo biti sila za kaotično dobro", izjavio je glasnogovornik skupine Coldblood, koji inače operira iz Londona.

Unutar skupine nema nikakve jasne strukture niti zapovjednog lanca. Većina članova su navodno tinejdžeri koji pokušavaju utjecati na događaje prilikom čega se, kako se izrazio Coldblood, "služe ograničenim znanjem koje posjeduju". No, ističe kako u skupini ima i starijih, ozbiljnijih obiteljskih ljudi, IT profesionalaca i ljudi koji imaju potrebne resurse i višak slobodnog vremena.

Ovo nije prvi napad koji je Anonymous izveo. Postali su poznati već ranije, napadima na scientološku crkvu, te agencijama koje se bave zaštitom autorskih prava. Grupa je stvorena 2003. godine, a upoznali su se na forumu stranice 4chan. "U međuvremenu smo prerasli 4chan. Sada smo puno više", kaže Coldblood i ističe da ne postoji neki određeni princip po kojem Anonymous bira svoje ciljeve: "Jednostavno radimo što želimo".

"Ne podržavamo WikiLeaks zato što se slažemo ili ne slažemo s onim što rade. Podržavamo ih zato što se protivimo bilo kakvom obliku cenzure na internetu. Ako pustimo da WikiLeaks padne bez borbe, onda će vlade pomisliti da mogu srušiti koju god stranicu žele", rekao je Coldblood, a dodaje kako su svjesni da svojim akcijama krše zakon, ali to ih ne zabrinjava.

Pripremio Ivo Tokić prema Indeks.hr

Osvrt

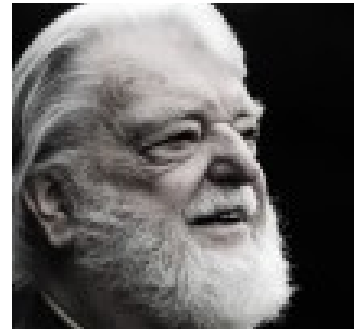
Ekonomija bosih nogu

"Cijela kriza je proizvod pohlepe. Pohlepa je danas prevladavajuća vrijednost u svijetu i ako se tako nastavi, s nama je svršeno", upozorava Manfred Max-Neef, čileanski ekonomist koji se zalaže za holistički pristup toj znanosti. "Ekonomija treba služiti ljudima, a ne ljudi ekonomiji", kaže Max-Neef koji je međunarodno priznanje zaslužio pisanjem o razvojnim alternativama.

Manfred Max-Neef je dobio nagradu *Right Livelihood Award* (više: <http://www.rightlivelihood.org/max-neef.html>), nagradu koja se naziva i alternativnim Nobelom, još 1983.godine. Povodom 30 godina dodjeljivanja te nagrade intervjuirala ga je Amy Goodman za organizaciju *Democracy Now!* (više na http://www.democracynow.org/2010/11/26/chilean_economist_manfred_max_neef_on). Domaći časopis H-Alter donosi prijevod ovog razgovora budući da su glasovi koji holistički pristupaju ekonomiji i konceptu razvoja toliko rijetki da ih se ne usude propustiti (vidi na <http://www.h-alter.org/vijesti/svijet/ekonomija-bosih-nogu>).

HID-Drobnica donosi sukus intervjua.

"Ekonomija bosih nogu" je metafora koja je proizašla iz konkretnog iskustva Manfreda Max-Neefa. Nikada u ljudskoj povijesti nije postojala takva akumulacija znanja kao zadnjih sto godina. Dosegli smo točku u evoluciji kada znamo mnogo, a razumijemo vrlo malo. Za što služi to znanje, što smo učinili s njim? Poanta je da znanje samo po sebi nije dovoljno, manjka nam razumijevanje. Recimo da ste prostudirali sve, s teološkog, antropološkog, biološkog pa čak i biokemijskog polazišta, o ljudskom fenomenu koji se zove ljubav i pretpostavite da znate sve. Međutim, dok se ne zaljubite, ljubav ne možete razumjeti, što znači da možete razumjeti samo ono čega postanete dio. Kada pripadaš možeš razumjeti, kada si odvojen, možeš akumulirati znanje što je bila funkcija znanosti. Znanost je podijeljena u dijelove, ali razumijevanje je holistično. Ekonomisti studiraju i analiziraju siromaštvo iz svojih lijepih ureda. Imaju sve statistike i rade modele, znaju sve što se može znati o siromaštvu, ali ga ne razumiju. U našem okruženju moraš raditi uvijek više i više. Izgubljen je osjećaj za vrijednost koju ima vrijeme provedeno u uživanju ili razvijanju odnosa s prijateljima. Bogati sebe precjenjuju. Misle da svi žele biti poput njih, da će oni siromašniji nadići svoje probleme ako postanu što više nalik bogatima, a to je glupost. Dramatično smo glupi. Sistematično se ponašamo suprotno od dokaza koje imamo. Znamo točno što ne bismo trebali činiti, a i veliki političari znaju točno što ne treba raditi, ali svejedno to čine. Ne znam kako to promijeniti, ali definicija gluposti je ponašati se protiv dokaza. Jedino možemo biti sigurni da dolazi slijedeća kriza, dvaput jača. I da za tu krizu novca više neće biti i to će biti posljedica sistematične ljudske gluposti.

Potreban nam je potpuno novi koncept ekonomije. Ova je ekonomija luda i otrovna. Borim se protiv ekonomije kakva se poučava i prakticira i koja nema nikakve veze sa stvarnim životom. Sve je izmišljotina. Poučava se neoklasična ekonomija, čiji je potomak neoliberalna ekonomija. A neoklasična ekonomija potječe iz 19. stoljeća. Trebamo li riješiti probleme 21. stoljeća koji nemaju presedana s modelima iz 19. stoljeća? Nemamo više fiziku iz 19. stoljeća, ni biologiju, ni inženjerstvo, ni ništa drugo.

Problem počinje na sveučilištima. Sveučilišta su postala suučesnik u održavanju svijeta kakvog ne želimo. Ako studente ekonomije ne učite nešto drugo, kako očekivati od njih da promijene nešto kao profesionalci. Trebamo kultivirane ekonomiste koji znaju otkuda potječu, kako su se ideje razvijale. Drugo, trebamo ekonomiju koja vrlo jasno razumije sebe kao podsistem šireg sustava koji je konačan, biosfere, te je po tome beskonačan rast nemoguć. I treće, trebamo sustav koji razumije da ne može funkcionirati bez ozbiljnosti ekosustava. Ekonomisti ne znaju ništa o ekosustavu. Ne znaju ništa o termodinamici, ni o bioraznolikosti. U tom su pogledu totalni ignoranti, ne znaju da mi ovisimo o prirodi u potpunosti.

Od siromašnih treba učiti solidarnost među ljudima, respekt za druge, međusobnu pomoć. Bez pohlepe. Ta je "vrijednost" odsutna u siromaštvu, a pomislili bi ste da će pohlepe tamo biti više nego drugdje, da pohlepa pripada ljudima koji nemaju ništa. Međutim, upravo je suprotno, što imaš više, postaješ pohlepniji. Cijela ta kriza proizvod je pohlepe. Pohlepa je prevladavajuća vrijednost u svijetu danas.

Manfred Max-Nee je autor poznate hipoteze praga, koja kaže da u svakom društvu postoji razdoblje u kojem gospodarski rast, konvencionalno shvaćen ili ne, dovodi do poboljšanja kvalitete života. Ali samo do određene granice, praga iza kojeg, ako se rast nastavi, kvaliteta života počinje opadati. To je situacija u kojoj se sada nalazimo.

Priredila Živana Heđbeli,

prema intervjuu na H-Alteru koja čitateljima ovog broja Drobnice predlaže da u navedenom intervjuu riječ ekonomija zamijene riječima informacijske znanosti i sami dođu do uvida ima li, ili ne, u biltenu Hrvatskog informacijskog i dokumentacijskog društva mjesta za ovakav članak

Neobične knjige

Su Blackwell: Knjige kao skulpture

Britanska umjetnica Su Blackwell koristi knjige kao osnovu za svoje skulpture – ne samo kao inspiracija za ideju nego i kao materijal za izradu skulptura.

Orkanski visovi, 2010.

Peter Pan, Piratski brod, 2007.

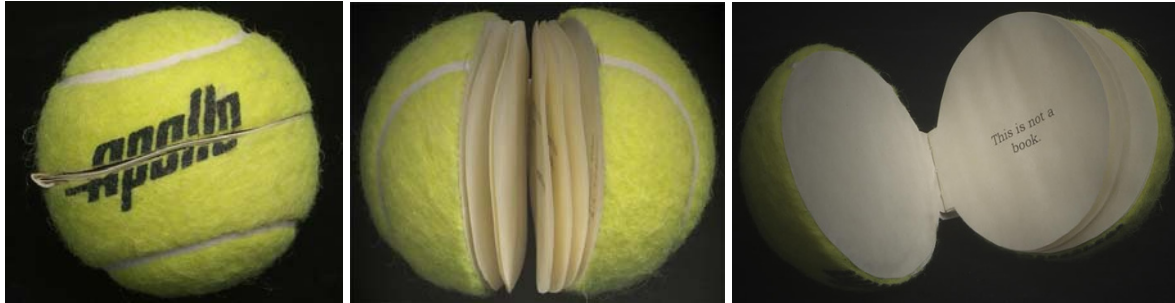

Alisa u zemlji čudesa, Luda čajanka, 2007-

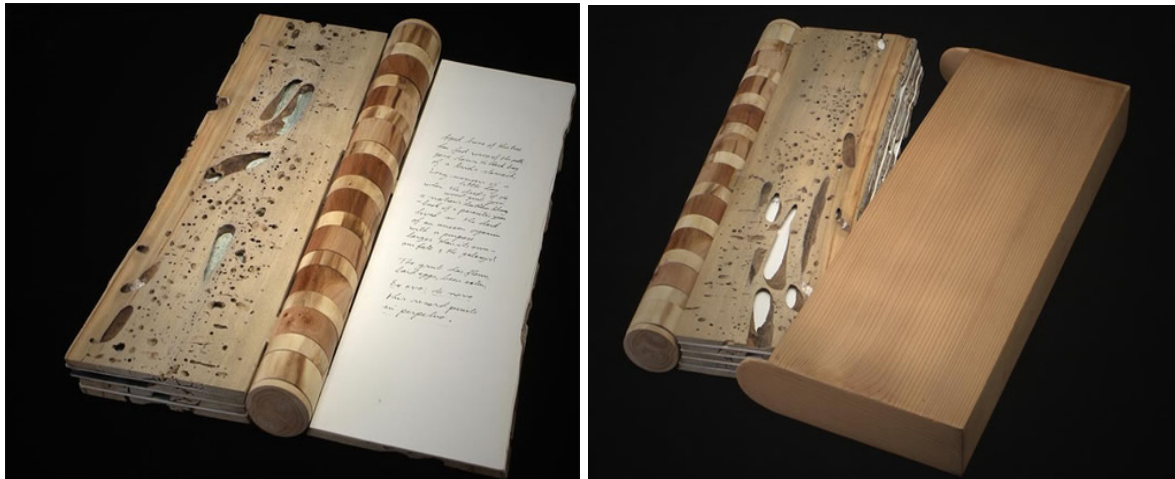
Više na adresi <http://www.sublackwell.co.uk>.

Kreativno izdavaštvo

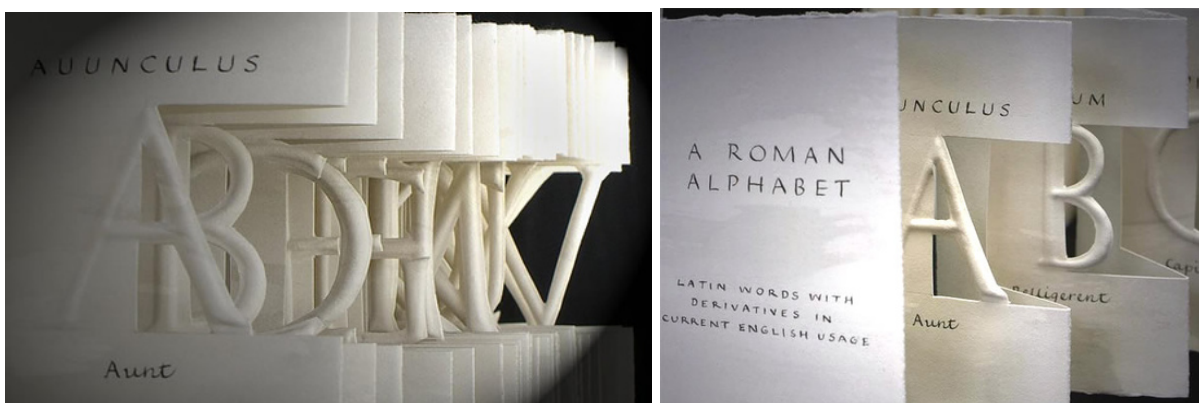
Knjižari su se uvijek trudili izdati neku knjigu različitu od ostalih. Donosimo nekoliko primjera njihove kreativnosti i zanatskog umijeća.

Knjiga kao bejzbol loptica

Drvena knjiga

Knjiga abeceda

Najveća knjiga na svijetu

Najveća knjiga na svijetu nalazi se u Mandalayu, u Myanmaru (bivša Burma) u pagodi Kuthodaw. Kralj Mindon je naredio da se izradi ova knjiga sredinom 19. stoljeća. Riječ je o knjizi Tipitaka Pali, kanonu Theravada budizma. Svaka od 1460 stranica knjige je od mramora, a slova su pozlaćena.

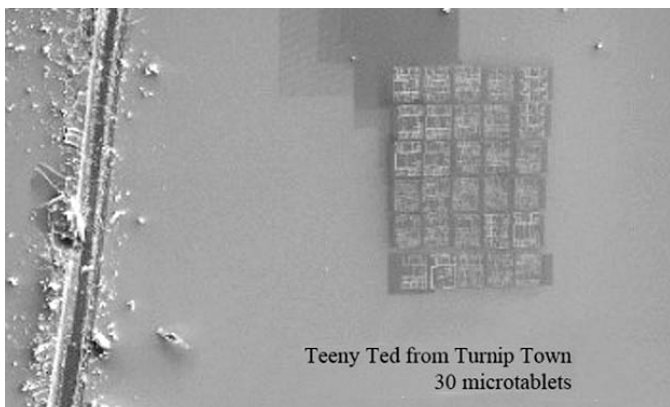

Krajem devetnaestog stoljeća, Britanci su osvojili Burmu te su veliki dio bogatstva pagode, uključujući i knjigu, odnijeli ili uništili. Oštećena knjiga je ipak najvećim dijelom obnovljena i danas je dostupna javnosti.

Najmanja knjiga na svijetu manja od zrna soli

Kameleon, 1996.

Teeny Ted from Turnip Town
30 microtablets

Knjižnica na College-Conservatory of Music u američkom Cincinnatiju posjeduje specijalno zdanje knjige *Kameleon* Antona Pavloviča Čehova. Knjiga je velika 0,9 x 0,9 mm, tj. nije veća od zrna soli. Prema Guinnessu, to je najmanja knjiga na svijetu. Knjigu je 1996. godine izradio i objavio Anatolij Konenko u Omsku u Rusiji. Sastoji se od 30 stranica sa po 11 redaka teksta na svakoj stranici i 3 ilustracije u boji.

Ipak, u međuvremenu se pojavio podatak da je napravljena još manja knjiga. Fizičari u laboratoriju za nano snimanje na Sveučilištu Simon Fraser u Kanadi tiskali su knjigu *Teeny Ted from Turnip Town* dimenzija 0,07 x 0,1 mm. Knjiga se može kupiti za 20.000 američkih dolara, ali je nužan elektronski mikroskop kako bi se mogla čitati, odnosno primijetiti da je uopće tu.

Ivo Tokić

Document management in the European Commission Collected decisions and implementing rules

Europska komisija posvećuje veliku pažnju dobrom uredskom poslovanju. Dokumenti su medij pomoću kojeg se informacije čuvaju i prenose; imaju upravnu i pravnu vrijednost, i temelj su kratko-, srednjo- i dugoročne memorije institucije. Količina dokumenata u elektroničkom obliku sve više raste. Komisija je 2002. godine počela s modernizacijom svog uredskog poslovanja u cilju njegove veće učinkovitosti, pouzdanosti i transparentnosti. Usvojila je dvije odluke i relevantna pravila implementacije, koji pokrivaju kompletni životni ciklus dokumenta. Publikacija donosi navedene tekstove, na snazi u Europskoj komisiji početkom 2010. godine, te daje dobar temelj za arhivsko i uredsko poslovanje unutar Europske komisije i tijela EU. Engleska verzija publikacije besplatno je dostupna na adresi: http://ec.europa.eu/transparency/archival_policy/docs/edomec/recueil_dec_mda_en.pdf

Živana Heđbeli

Prigodno

Božić

Tugo svetih dana, kad se prosipa
kao silan slador bijelo snježno inje,
kada iz jasala čedo Josipa
nudi čudu svijeta bolne oči sinje;
pa dok vatra pali našu žarku krvcu,
od krvave rijeke što je prolismo
kao žižak gori na božićnom drvцу
plamen prve vjere što zavolismo,
i dok tako snuđen u kavanskom kutu
glođem crnu sumnju srca ranjena,
mutni danak vije neku maglu žutu,
dotle znam da zvona, bolna zvona
povrh pala čela muža smanjena
u tišini sela crno bugare,
te da stalnom čamom dona-dona-dona
tješe jad ognjišta, mrtve ugare.

I ja tada kličem: Bolni Božiću,
nemam peći, ali duh naložit ću,
sveti oganj i svoju dušu složiti ću
u zvonku zvučnu slavu Božiću,
u česmu pjesama,
pjesmu česama;
no mrak iz mene
biva crn i težak— i crnji i teži—
ko mrak oko mene
što steže u mreži.

Sam na svijetu, a nigdje nikoga.
Čeljadi je smiješno moje gnusno— rublje,
dokle moje oči posmatraju Boga,
dokle moje uho čuje čiste trublje
bolje vasiono, duha sakritoga;
da sklonim glavu, nemam dobra duplja,
naokolo svuda nemilosne laži;
naokolo srca šuplja
i draži bez draži.

Putuje se svijetom sudbonosno sam.

A sitna djeca ruke pružaju
za dragovoljan bakar otkupljenja,
dlan na kojem gori crven plam.
I kroz osvit tihih Pozdravljenja
te će male ruke da nas razoružaju.

Nego evo govori mi glas:

„Bijela čela koja padate
sa gvođem kletve oko tjemena,
što ne kruni krunu, niti klas,
okrvavljena srca što se jadate,
počekaite koru vremena,
svjetliji nam ili čišći čas;
optuženici duša potonulih,
i čela klonulih,
vi oronuli,
počekaite
Spasiteljski Čas.

Ne teku čiste suze uzaludu.

S vašeg oka one će da budu
bistri sjajni žišci;
vas će spasti, vas će spasti, vas će spasti,
o Ikonoklasti,
vaši vrisci,
o popljuvani
i ugnjetavani,
što kroz zadnju bijedu
motrite val u ledu
za dubljinu modru
dubokomu, spokojnome odru.—

Tin Ujević
(1891-1955)

Kada će da viknu trube crvene,
crvene,
-u crvenoj boji, u plamenom tempu—
kada će da kriknu mrtvi kameni?
Moje ruke dvije su štake drvene,
drvene;
pružaju se ruke poleta
talogu božanskoga poletarca;
nečujno se gase zadnji plameni,
zadnji ameni
na meni.

[1919.]

Josip Botteri Dini
Betlehemska noć

Poštanski sandučić za komentare i prijedloge čitatelja

Poštovani čitatelji,

e-mail adresa uredništva: ivo.tokic@ina.hr

Želimo čuti što mislite o našem glasilu, vaše prijedloge čega bi trebalo biti više, a čega manje, kako bi nam pomogli da budemo korisniji.

Uredništvo

HID-Drobilica

Glavni urednik : mr.sc. Ivo Tokić, tel. 01/2381-624, e-mail: ivo.tokic@ina.hr
Članovi uredništva: dr.sc. Živana Heđbeli, Marina Mayer, dr.sc. Daniela Sraga, mr.sc. Irena Pilaš
HID

Hrvatske bratske zajednice 4, 10000 Zagreb, Hrvatska
Tel.: +385 1 3722 643; faks: +385 1 3722 630 <http://www.hidd.hr>

Matični broj: 0513814
Žiro račun: 2340009-110007285